

۳۰۱ - ای یاران روحانی عبدالبهاء الحمد لله کل در ملکوت ابهی و ساحت کبریاء مذکورید و در انجمن عالم بالا معروف و مشهور و در قلب این مستغرق بحر فقر و فنا موجود هر یک از ملکوت غیب منشوری از فیض در قلب و طغرائی از موهبت کبری در صدر پرتو عنایت بر سر دارید و خلعت هدایت در بر مورد الطاف بی‌پایانید و مهبط ملائکهء رحمت بیکران نظر عنایت شامل است و فیض حضرت احدیت کامل بشکرانه این نعم جلیله و الطاف خفیه همواره بترتیل آیات توحید پردازید و بابدع الحان ترانه عاشقانه بنوازید و فریادی مشتاقانه برآرید از بلا و محن ملول نگردید و از شماتت اغیار اشکبار نشوید زیرا در سبیل محبت جمال ابهی بلا رحمت کبری است و جفا موهبت عظمی تالان و تاراج تاج و خراج است و زندان و زنجیر ایوان و سریر فلک اثیر سهم و سنان مرهم دل و جان است و سم قاتل دریاق و درمان

عاشق مجازی گفته :

" هیچ صبحم خفته یا خندان نیافت	هیچ شامم با سر و سامان نیافت "
" گر در آتش رفت باید چون خلیل	ور چه یحیی میکنی خونم سبیل "
" ور چه یوسف چاه و زندانم کنی	ور ز فقرم عیسی مریم کنی "
" سر نگردانم نگردم از تو من	بهر فرمان تو دارم جان و تن "

این صفت عاشقان و سمت مشتاقان است باری امید از فیض الهی و موهبت ربانیه چنین است که از شدائد بلایا و اعظم رزایا نار محبة الله در قلوب افروخته‌تر گردد و انوار حقیقت روشن‌تر شود جهان جلوه گاه وفای روحانیان شود و هر یک جان و دل بکف گیریم و نثار راه یار مهربان نمائیم